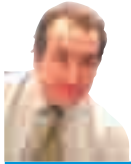

ICARTA OBERTA A LA CIUTADANIA

JAUME BARTUMEU CASSANY

Al cap de vint anys de la Constitució, fem compatibles dues lleialtats: Andorra i la socialdemocràcia

Andorra sempre ha estat, és i serà el vèrtex de la meua activitat pública. Només Andorra ha motivat dia rere dia, any rere any, la meua cerca per garantir la nostra prosperitat perquè qualsevol persona pugui desenvolupar el seu projecte de vida amb plenitud i llibertat, sense exclusions. Ha estat un llarg viatge que encara no ha acabat. Enguany recordarem que fa vint anys el poble andorrà va decidir, per una majoria indiscutible, d'exercir la seva sobirania per fer d'Andorra un Estat de dret, democràtic i social. Ara, igual que ho volíem totes i tots els que vàrem fundar el PS l'any 2000, continuo treballant per fer realitat els grans principis constitucionals en el dia a dia de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest país, posant-los en la primera línia del debat polític.

Amb un treball pacient i constant, vam aconseguir, el 2009, aglutinar al voltant del nostre projecte una majoria àmplia de la ciutadania. Una majoria representativa de tota la diversitat de la societat andorrana. Una majoria que anava molt enllà dels límits del Partit Socialdemòcrata, tot i compartir els principis i els ideals impulsats des del PS. Aquesta centralitat social, que no ideològica, ens va permetre obtenir la responsabilitat de governar, tot i no disposar de la majoria necessària al Consell General per tirar endavant aquell programa ambiciós i necessari per al país. No és el moment aquí de recordar el perquè del bloqueig que es va produir i que no vam poder evitar malgrat tots els esforços desplegats. Un bloqueig que va portar a una

frustració creixent dins d'aquesta majoria ciutadana, tant dins com fora del PS, i que va comportar certa desafecció cap al nostre projecte i la derrota en les eleccions generals del 2011.

El mes de maig del 2011 vaig assumir el mandat que el 35% dels ciutadans i ciutadanes em van atribuir aleshores, i m'hi he dedicat plenament en el Consell General, defensant el nostre projecte, que segueixo creient vàlid. Tant és així que el Govern de DA l'està recuperant en part. També vaig assumir que era el moment que el PS iniciés un procés de renovació dels càrrecs, que tornés a generar l'energia suficient per mobilitzar un ampli sector social amb la intenció de tornar a ser un partit de govern i de seguir amb el camí iniciat. Per això vaig fer un pas enrere en el dia a dia del partit, en el qual una nova executiva va agafar la direcció en uns moments molt complicats.

El dilluns 21 de gener, als micròfons de Ràdio Andorra, el periodista Àlex Lliteras em va preguntar sobre l'evolució del Partit Socialdemòcrata i vaig intentar, en tot just dos minuts, resumir el que pensava de la situació actual. Les meves declaracions van portar força enrenou la setmana passada i voldria aprofitar ara aquesta tribuna per precisar el que sento, el que penso i el que defenso.

Si els socialdemòcrates volem tornar a ser una força política influent, central, en la política andorrana, ens hem de plantejar canvis essencials. Cal que plantejem un debat obert amb la ciutadania per

tal de recuperar sectors i persones que avui s'han situat al marge de la nostra proposta. El PS ha de triar si opta per la línia del val més pocs però molt ben avinguts, amb totes les limitacions dels darrers temps, o s'estima més tornar a la línia d'obertura que va fer de la socialdemocràcia andorrana un projecte i un model transversal que va convèncer una majoria de la societat andorrana el 2009.

Com vaig dir la setmana passada i reitero avui, no em presentaré a cap càrrec en la direcció del PS en el congrés de la primavera vinent, i em concentraré en la tasca de seguir defensant el projecte pel qual vaig ser elegit al Consell General. El meu compromís ha estat sempre i continua sent amb els ciutadans i les ciutadanes d'Andorra. En aquests temps difícils crec que la nostra responsabilitat és de fer tot el possible per millorar les condicions de vida de tots els ciutadans i també de fer avançar la societat cap a una major equitat, una major solidaritat i un major benestar. Des del paper que ens correspon ara, d'oposició al Govern, hem de treballar per tots els ciutadans i no sols pels que ens van votar, de la mateixa manera que el Govern hauria de governar per tothom i no pas solament pels militants del partit que li dóna suport. No ens podem perdre en disputes partidistes inútils.

Precisament per això, enmig d'una crisi econòmica que no s'atura i s'agreuja amb les polítiques errades del neoliberalisme governant, considero que no és el moment de participar en disputes in-

ternes, dins de la nostra pròpia formació política, mogudes principalment per la voluntat d'acaparar un poder efímer. No podem posar un partit com el PS, que agrupava moltes i diverses sensibilitats, al servei de grups d'influència que el portarien tant cap a una radicalització en qüestions de societat com a una devaluació de la ideologia socialdemòcrata. Jo, en tot cas, no m'hi podria identificar. Els socialdemòcrates hauríem de saber respondre a les preocupacions de la majoria de la nostra població, amb una estructura oberta, flexible, atenta a la realitat i a la participació de tots, pragmàtica i no dogmàtica. No em sembla pas que el PS estigui agafant aquest camí. Més aviat s'ha convertit en una estructura que, com deia dilluns el company Víctor Naudi, ja no engresca ni afiliats ni simpatitzants.

La gran qüestió, arribats a aquest punt, és, parlem clar, si el PS ja ha fet el seu camí i la refundació de l'espai socialdemòcrata s'ha de fer des de fora i amb un projecte transversal nou, o si encara és possible una renovació profunda des de dins. Si cal que confiem encara en la regeneració des de dins, només es pot fer des d'una crida àmplia a un nou reagrupament. Caldria reagrupar tots els socialdemòcrates i progressistes, integrar-los en un projecte comú, recuperar l'esperit fundacional del juny del 2000, i arbitrar els mecanismes per recuperar la dinàmica creativa, lluny del càlcul personal, de les ambicions sectorials i de la fragmentació grupal. Reunir-nos per tornar a ser una alternativa de govern forta, creïble i engrescadora, que pugui encarar amb garanties tots els difícils reptes que aquests temps plantegen al nostre país.

Es tracta de tornar a fer compatibles dues lleialtats: Andorra i la socialdemocràcia.